

[Lawaetz]

Lawaetz (FP):

Jeg vil gerne sige, at man måske godt kunne have haft lyst til overhovedet ikke at lægge op til nogen anden runde, for det kan være lidt skuffende sådan en dag at se en tom sal og se én eller tre journalister tilbage, når vi behandler det vigtigste spørgsmål, der i og for sig er i dag.

Men jeg vil gerne lige sige til arbejdsministeren, at jeg aldrig er i tvivl om, at jeg repræsenterer mit parti, når jeg står på denne talerstol, og ikke nogen organisation, og jeg vil ønske for arbejdsministeren, at han heller aldrig må blive i tvivl om, hvad han repræsenterer. Jeg bliver lige nødt til at repetere nogle småting, hvad arbejdsministeren provokerer mig til.

Min kritik af organisationer var ligeligt fordelt på de to, der eksisterer, hvor jeg udtrykte min tvivl om, hvorvidt de magtede at få dette igennem, eller om det landede herinde i tinget.

Jeg udtalte om understøttelsen, at faktum er, og det må arbejdsministeren jo vide, at vi skal op på de 39 kr. 60 øre i timen, for at det kan betale sig at gå i arbejde, hvis man har maksimumsunderstøttelse, for ellers bliver man sorteper, når man bliver arbejdsløs igen. Det er bare en realitet. Det, jeg nævnedes, var noget forholdvis sundt, hr. arbejdsminister. Der var måske en idé i at trappe ned, når folk har gået arbejdsløse i længere tid, for at give dem større lyst til at komme ud at bestille noget. Det var, hvad jeg sagde.

Så må jeg rette et tal, for det skal ikke blive ved at vokse. Jeg talte om 40.000 hjemmegående, som arbejdsministeren forhøjede til 60.000.

Jeg vil lige pege på arbejdsministerens egne udtalelser – det var et sted, hvor vi var enige. Arbejdsministeren har omtalt jobtilbudsloven som en form for frasortering, og dér var vi rørende enige. Ja, det er ikke sket i salen, men det er måske så sket i et udvalg. Det er en frasortering, for når man kommer med jobtilbud, så skal folk tage imod det. Det tror jeg vi er enige om. Det er jo muligt, at det også betyder en eller anden form for frasortering af mine 40.000 hjemmegående husmødre, og hvis det gør det, så er det noget positivt.

Hr. Ellemann-Jensen, jeg værdsætter alle former for morsomheder, men ville i og for sig

Tredje næstformand (Ninn-Hansen):

Direkte tiltale er ikke tilladt.

Lawaetz (FP):

Til hr. Ellemann-Jensen vil jeg sige, at jeg værdsætter enhver form for morsomheder, men jeg vil gerne tilføje, at da hr. Ellemann-Jensen er nationaløkonom, burde han i og for sig være den første til at fatte nogle af de realistiske økonomiske betragtninger, som fremskridtspartiet fører i marken.

Jeg vil gerne til slut sige, at hvis man laver en konklusion af al den snak, man har hørt, en enorm masse snak, så bliver det, at man fra én side – det var hr. Kjeld Olesen – er inde på en længere uddannelsestid, helst op til 12 år, så får vi sorteret et par årgange fra dér, og når vi nu har lavet efterløn osv., så vi helst skal have folk på pension, når de er 60 år, så får vi sorteret mange tusinde fra dér. Og når vi får ansat lidt flere i det offentlige, så bliver der til sidst ikke noget arbejdsløshedsproblem, for den smule, der er tilbage til at arbejde produktivt, kan vi sagtens beskæftige. Ja, vi kan tage hr. Melchior med, han vil have kortere arbejdstid.

Jeg tror ikke, at vi får nogen problemer, bare vi følger den linje. Der bliver så få tilbage, og når de skal ned på 30 timer, så er der ingen problemer mere. Det er meget enkelt. Men det er ikke just den måde, vi havde tænkt at løse det på. Vi har tænkt at løse det gennem en øget konkurrenceevne. Det må vel efterhånden være trængt ind, så vi ikke behøver at gentage det. Det er vores politik.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg må først sige, at kommunisterne ikke har rejst en forespørgselsdebat om beskæftigelsesproblemer hver 8. måned. Det, vi gjorde i foråret, den 2. marts, var at rejse en forespørgselsdebat om, hvad man ville gøre ved de lediges situation. Vi pegede dengang på, hvad der var baggrunden for det. Det var en række sociale problemer. Det var den kendsgerning, at man ved kommunevalget prøvede på at fratage de arbejdsløse muligheden for at lade sig vælge til kommunalbestyrelser og amtsråd. Det var en række af de